

СУЧАСНИЙ СТАН ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Кривошеєва С.В., Національний транспортний університет, Київ, Україна

Клименко І.С., кандидат технічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Тарануха О.М., кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

THE PRESENT STATE OF THE INFORMATION ECONOMY IN UKRAINE

Kryvosheieva S.V., National Transport University, Kyiv, Ukraine

Klimenko I.S., Ph.D., National Transport University, Kyiv, Ukraine

Taranukha O.M., Ph.D., National Transport University, Kyiv, Ukraine

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ ИНФОРМАЦИОННОЙ ЭКОНОМИКИ В УКРАИНЕ

Кривошеєва С.В., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Клименко И.С., кандидат технических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Тарануха Е.Н., кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку економіки характеризується структурними змінами, що пов'язані з виникненням й активним просуванням на ринок певних форматів, які використовують прогресивні виробничі технології та сучасні інформаційні системи.

В Україні у 1996 р. введено в дію Державний класифікатор видів економічної діяльності (ДК 009-96). Для опису економіки Класифікацію видів економічної діяльності (КВЕД) побудовано так, що виділені об'єкти охоплюють усі або майже всі види діяльності, здійснювані у будь-якій галузі господарства. КВЕД гармонізовано з Класифікацією видів економічної діяльності Статистичної Комісії Європейського Союзу (NACE) на рівні класів, що дає змогу використовувати її для порівняння національних статистичних даних з даними Статистичної Комісії, але повністю відокремити суто інформаційну діяльність від інших видів економічної діяльності досить складно, оскільки інформація виникає в процесі будь-якої діяльності людини і суспільства в цілому.

Це створює певні економічні відносини з приводу забезпечення інформаційної взаємодії між людьми, що згодом приводить до появи інформаційного ринку. Розвиток інформаційного ринку підпорядкований дії загальних закономірностей розвитку економічної системи як в цілому так й її окремих частин. Функціонування інформаційного ринку неможливе без регулюючої діяльності держави. Модель економічного розвитку країни повинна бути моделлю інновацій і підвищення ефективності, що забезпечить її динамічний розвиток. Інноваційний характер економічної політики держави є необхідною умовою для формування нашого інформаційного ринку на засадах ефективності та конкурентоспроможності. Головними особливостями становлення інформаційного ринку в перехідній економіці є: найбільш динамічні темпи зростання порівняно з іншими ринками; визначальний вплив на динаміку всієї національної економіки, її ринкове реформування та інтеграцію до світової економіки; низький рівень структурованості; надмірна політизованість механізму державного регулювання. Вони визначають як його потенційні можливості, так і обмеження для ефективного розвитку. Тому мобілізація структурних, технологічних і соціальних джерел підвищення ефективності стає передумовою. Першочергові заходи щодо створення належних умов для формування сучасного інформаційного ринку в Україні повинні враховувати: механізм соціального партнерства в інформаційній сфері; упорядкування нормативної бази; перехід до використання найефективніших мережевих технологій, технологій зв'язку і джерел енергії; пріоритетний розвиток освіти за новими спеціальностями в галузі інформатизації; державна підтримка інформаційних галузей, зокрема надання пільг для стимулювання інвестиційної активності.

Аналіз останніх досліджень. Вагомий внесок у дослідження функціонування інформаційного ринку в умовах постіндустріальної економіки здійснено у працях П. Баруа, П. Дракера, М. Кастельса, Д. Козьє, П. Мільграма, Дж. Роберта, Т. Штауера та ін.

Місце інформації в економічній системі, економіко-теоретичний аналіз інформаційного ринку та функціонування інформаційного ринку в умовах глобалізації, знайшло належне висвітлення у працях вітчизняних та зарубіжних вчених, як Ю. Бажал, Т. Балабанов, О. Білорус, В. Бодров, І. Бочан, О. Вартанова, В. Геєць, А. Гриценко, Г. Задорожний, В. Іноземцев, В. Мельянцева, І. Михасюк, Л. Мяснікова, Ю. Пахомов, А. Філіпенко, Р. Цвильов, О. Яременко та ін. Місце та роль інформаційного ринку в інфраструктурі економіки глибоко розкрито у працях В.Лазаренка, В.Соболева, А.Ткача, Ю.Щербініної та ін.

Незважаючи на вже запропоновані рішення з питань ефективного функціонування інформаційного ринку в умовах глобалізації, проблема розвитку інформаційної економіки потребує подальшого дослідження.

Постановка завдання. На основі викладеного можна сформулювати завдання дослідження, яке полягає у формуванні та ефективному використанні інформаційних ресурсів впровадження яких дозволить створити додаткові можливості та конкурентні переваги для українських підприємств. Тому необхідно визначити фактори, що гарантують структурну перебудову національної економіки відповідно до вимог нового технологічного устрою.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сучасному етапі цивілізаційного розвитку наше життя характеризується суттєвим зростанням впливу науки і нових технологій на соціально-економічний розвиток в усіх країнах. І тому не випадково цей етап розвитку людської цивілізації найчастіше називають постіндустріальним або інформаційним. Таким чином звертається увага на те, що на сьогоднішній день головним виробничим ресурсом являються не традиційні промислові виробництва, а інформація.

На сьогоднішній день інформація, як сукупність знань про фактичні дані й залежність між ними, є найважливішим стратегічним ресурсом, особливо це стосується економічної сфери. Вона стала високоліквідним товаром, оскільки, її вартість та своєчасне доставляння в потрібне місце дуже швидко зростає. Від якості та кількості зібраних та оброблених даних залежить ефективність ринкової саморегуляції. Тому інформаційну обмеженість неможна вважати абстрактним поняттям - це конкретне явище із серйозними наслідками, що існують як на мікро-, так і на макроекономічному рівнях, оскільки, оперативна цінність та достовірність зібраного матеріалу суттєво впливає на прийняття ефективних рішень.

Інформаційна економіка – це інноваційний тип господарської діяльності, де основними ресурсами є інформація та знання, що забезпечують функціонування електронного бізнесу та надання електронних послуг державою за умов мінімізації витрат на пошук інформації.

Структура сучасної інформаційної економіки дуже складна. У неї входить виробництво та обслуговування електронної інформаційної техніки і різні види робіт з інформацією. «Верхівка» інформаційної економіки прийняття грамотних і розумних рішень, тобто те, що відноситься до вищої сфери господарської діяльності людини.

Отже, відмінними рисами інформаційної економіки як нової фази розвитку цивілізації, є збільшення ролі інформації і знань у житті суспільства, зростання частки наукомістких продуктів і послуг у валовому внутрішньому продукті, інформаційних комунікацій, створення глобального інформаційного простору, в якому відбувається ефективна взаємодія людей, зокрема й через їх доступ до світових інформаційних ресурсів, і споживання відповідних продуктів та послуг.

Найпомітніше місце в процесах створення постіндустріального суспільства посіли технології інформаційної революції, які докорінно й швидко змінили структуру світової економіки. оскільки економічний потенціал найбільшою мірою визначається обсягом інформаційних ресурсів і рівнем розвитку інформаційної інфраструктури яку створюють організації, експлуатуючі центри аналізу й обробки інформації, канали інформаційного обміну, комунікації, лінії зв'язку та засоби інформаційної взаємодії.

Саме інформаційні технології є четвертою сферою матеріально-технічного забезпечення. Вони надають низку можливостей: планування ресурсів розподілу, електронний обмін даними, використання систем управління виробництвом, електронна закупівля, автоматична ідентифікація [1,с. 124]. І найголовніше – те, що інформатизація дозволяє звести до мінімуму дії людського чинника.

Сучасна економіка заснована на використанні інтерактивних можливостей. Суб'єктами віртуальної економіки є комерційні структури, споживачі і держава.

В інтерактивній економіці сформувалися залежно від об'єкта такі ринки, як товарні, фінансові і ринки нематеріальних благ. Це особливий економічний простір, в якому здійснюється як електронна комерція так й електронний бізнес.

У світовому масштабі електронна комерційна діяльність набула широкого поширення завдяки своїм безумовним перевагам порівняно з традиційною: скорочення витрат для бізнес-одиниць та забезпечення максимальної зручності й економії часу для покупця.

Фактично електронна комерція в Україні, як певні суспільні відносини, вже існує. Але в нашій державі, правова база для регулювання відповідних відносин лише починає створюватися. Одним із найважливіших чинників розвитку електронної комерції, як системи взаємопов'язаних правовідносин у сфері вчинення правочинів шляхом обміну електронними документами через мережі електрозв'язку, зокрема Інтернет, в Україні є становлення і розвиток законодавчої бази, яка б забезпечувала вільне здійснення електронної комерції, недискримінацію правочинів, що вчиняються через мережі електрозв'язку, відкритість та технічний нейтралітет, гарантування судового захисту прав особам, що здійснюють електронну комерцію [7, с.24].

Важливим елементом інституційної ієрархії інформаційної економіки є електронний бізнес – один з основних атрибутів єдиного національного електронного простору. Інтернет-технології все частіше використовуються для оптимізації системи ведення комерційної діяльності.

Електронний бізнес став дуже популярним, тому що забезпечив високу прибутковість, у порівнянні з реальним бізнесом і в разі скоротив витрати. Розвиток інтернет-бізнесу призвів до розвитку праці, яка виконується через інтернет, і до зосередження грошових коштів на віртуальних рахунках. Остання обставина збільшила споживання товарів і послуг через інтернет.

Головною особливістю віртуальної економіки є мобільність всіх процесів.

На сьогодні більшість фірм використовує ті переваги, що надають нові технології, створюючи Інтранет - внутрішні фірмові мережі. Використовуючи Інтранет компанія досягає більшого ступеня прозорості в галузі ціноутворення, оскільки інформація о цінах доступна в інформаційному просторі і є можливість її співставлення. Виникають більш гнучкі форми організації та управління, підвищується інтенсифікація праці, існують більш швидкі переливи капіталу. Все це призводить до прискорення виробничого процесу.

Однією з головних проблем функціонування інформаційної економіки є висока вартість заходів з її реалізації. Цей тип економіки потребує значних фінансових ресурсів. Утворилося «зачароване коло»: розвиток залежить від ефективної реалізації інформації в науково – технологічних інноваціях, для створення та поширення яких потрібне фінансування, обсяги якого прямо залежать від рівня розвитку країни. Сьогодні важливим критерієм оцінювання ефективності економічної політики є її вимір за допомогою індикаторів глобальних структурних змін. Наприклад, це проявляється у зростанні частки продукції галузей високих технологій в експорті продукції обробної промисловості. Це забезпечує значний позитивний баланс у торгівлі продукцією високотехнологічних галузей. Привертає увагу суттєве збільшення в світовій торгівлі частки наукомісткої продукції та зменшення частки товарів первинної обробки, які є менш прибутковими.

Таку ж картину дає аналіз зміни інших стандартних індикаторів інформаційної економіки: кількості наукових публікацій, наукові ступені та міжнародні винагороди, патентна активність, створення нових промислових галузей високих технологій та частка їх експорту в експорті продукції обробної промисловості [4].

У табл. 1 за даними Світового банку наведені об'єми високотехнічного експорту у відсотках від загального експорту та імпорту певних країн.

Таблиця 1 – Високотехнічний експорт (у %)

Країна	2011р.	2012р.	2013р.
Білорусь	3	3	4
Аргентина	7	8	10
Канада	13	11	14
Данія	14	14	14
Франція	24	25	26
Україна	4	6	6
США	18	18	18

За роки, що аналізуються, Україна збільшила свій відсоток високотехнічного експорту, але у порівнянні з Європою та Америкою цей відсоток недостатній. Дуже важливою на даному етапі розбудови інформаційної економіки проблемою українського експорту наукомістких товарів є їх низька прибутковість через невисоку конкурентоспроможність. Українські наукомісткі товари є непорядком дешевими за іноземні з розвинутих країн, які належать до однакових класифікаційних груп експорту. Окрім цього, останніми роками обсяг їх продажу суттєво не зростає. Тобто ми більше завозимо технологічні товари, ніж вивозимо і, відповідно, маємо від'ємний платіжний баланс у цих групах [3].

Основними показниками обсягів фінансування інформаційної економіки, за яким здійснюються міжнародні порівняння, є загальні витрати на дослідження й розробки (R&D) та коефіцієнт їх частки у валовому внутрішньому продукті [2, с. 35]. Вони також є індикаторами національного рівня підтримки процесів створення та використання нових знань, а також вимірюють інноваційні можливості країни і масштаб накопичених нових знань для сприяння прогресивному розвитку. Щодо використання інформаційно-комунікаційних технологій у 2014р. за інформацією [4] з 44,1 тис. підприємств переважна більшість підприємств (93,4%) використовувала комп'ютери у своїй роботі та 91,0% підприємств мали доступ до мережі Інтернет. Найвищим рівень комп'ютеризації показали підприємства, що здійснювали діяльність з надання інших видів послуг – 98,2% загальної кількості підприємств, які взяли участь в обстеженні. Високим значення цього показника було у підприємств з надання послуг інформації та телекомунікацій – 96,6%; найменший рівень комп'ютеризації спостерігався у сфері діяльності з тимчасового розміщування і організації харчування – 87,6%.

Із загальної кількості підприємств, які використовували комп'ютери, 58,1% користувались локальною комп'ютерною мережею, а розширену корпоративну комп'ютерну мережу мало майже кожне шосте підприємство. Кожне третє підприємство, яке використовувало комп'ютери, мало бездротовий доступ для своєї локальної комп'ютерної мережі, кожне четверте використовувало власний внутрішній веб-сайт, який функціонував у корпоративній комп'ютерній мережі (Інтранет).

Із загальної кількості підприємств, що використовували мережу Інтернет, половина підприємств застосовувала широкопasmовий доступ (xDSL канали, виділені канали, телевізійний кабель, лінії електропередачі, супутниковий, стаціонарний бездротовий зв'язок тощо), кожне третє підприємство мало мобільний широкопasmовий (стільниковий, GSM, GPRS, 2G, EDGE, 3G, CDMA тощо) та комутований доступ через телефонну лінію (Dial-Up або ISDN). У табл. 2 наведені дані по використанню комп'ютерів та комп'ютерних мереж в різних галузях української економіки

Таблиця 2 – Використання комп'ютерів та комп'ютерних мереж підприємствами України

	Кількість підприємств, які взяли участь в обстеженні	Кількість підприємств, що використовували комп'ютери упродовж року	Кількість підприємств, які мали доступ до мережі Інтернет
Усього	44075	41165	40111
Переробна промисловість	10640	9872	9631
Будівництво	4657	4380	4284
Оптова та роздрібна торгівля	10713	10096	9900
Транспорт	3464	3234	3146
Інформація та телекомунікації	1928	1862	1835
Фінансова та страхова діяльність	573	549	542
Професійна, наукова і технічна діяльність	3218	3099	3021

У новому суспільстві суттєво збільшується інформаційний обмін завдяки стрімкому розвитку сучасних засобів зв'язку та широкому використанню інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ).

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) є одним з найголовніших чинників економічного зростання в інформаційному суспільстві. Оскільки в ринковій економіці економічне зростання визначається виключно ресурсами (головним чином капіталом та працею) та технологічним прогресом, тому характеристики стану та динаміки цієї сфери сьогодні є центральними індикаторами конкурентоспроможності та розвиненості країни.

Тобто базою для функціонування ринку електронної комерції є інформаційно-комунікаційні технології. На сьогодні у структурі інформаційної економіки ринок електронної комерції – один із найбільш динамічних та перспективних.

Загальний індекс конкурентоспроможності (GCI - Growth Competitiveness Index) визначається з параметрів поточної економічної динаміки для вимірювання можливості національної економіки досягати стійкого розвитку в середньостроковому періоді. Такі дослідження проводяться з 1979 року і на даний час представляють найповніший комплекс показників конкурентоспроможності по різних країнах світу.

Розрахований за методикою Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ), цей показник базується на комбінації загальнодоступних статистичних даних і результатів опитування керівників компаній провідних дослідницьких інститутів і організацій у країнах, аналізованих у звіті. При визначенні рейтингу країни враховуються лише показники, які визначають економічне зростання внаслідок збільшення економічного потенціалу країни та не враховуються короткострокові коливання реального бізнес-циклу.

До основних груп факторів, що впливають на становлення і розвиток інформаційного ринку відносять такі, що характеризують передусім загальноекономічний стан країни та її привабливість для інвесторів: відкритість і прозорість ринку ІКТ та ступінь його монополізації і адміністративного регулювання; готовність населення країни до використання ІКТ у своєму повсякденному житті та обізнаність про переваги, які вони отримують від цього; співробітництво між державними, бізнесовими та громадянськими структурами, спрямоване на створення сприятливого середовища для розвитку ринку на території країни.

Здатність до співробітництва представників бізнес-структур, урядових установ та громадського сектору - одна з базових умов забезпечення конструктивного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, оскільки тільки в процесі тісної взаємодії трьох сторін можна визначити такий баланс цілей, який би відповідав національній стратегії розвитку країни.

Неспроможність країни здійснювати структурну перебудову національної економіки відповідно до вимог нового технологічного устрою чи зволікання з проведення таких суттєвих структурних змін не просто гальмує її розвиток, а й призводить до економічного занепаду.

У рейтингу «Індексу глобальної конкурентоспроможності 2014-2015» із 144 країн світу Україна знаходиться на 76 місці (минулого року посідала 84 місце).

Вступивши до світової організації торгівлі у 2008 р., Україна, по суті, прийняла виклик міжнародного бізнесу. Українські підприємства вже відчувають зростання тиску з боку більш ефективних компаній Європейського Союзу.

Вітчизняні підприємства повинні модернізувати свої бізнес-процеси і почати масово застосовувати системи управління, подібні до систем управління світових економічних лідерів. У 2014р. кількість підприємств України, які займалися створенням і використанням передових технологій та об'єктів права інтелектуальної власності (далі – ОПВ), а також використанням раціоналізаторських пропозицій, становила 1757 одиниць. Протягом звітнього року передові технології створювали 106 підприємств. Загальна кількість створених технологій становила 309, з них 90,3% – нові для України, 21% створювалися за державним контрактом.

На створені у 2014р. передові технології в цілому або на їх елементи було видано 769 охоронних документів: 162 – на винаходи, 418 – на корисні моделі та 189 – на промислові зразки.

У 2014р. кількість підприємств, які використовували передові технології у своїй діяльності, становила 1636 одиниць. Кількість таких технологій становила 17442, з яких 43,5% терміном упровадження до 3 років; 30,1% – від 4 до 9 років; майже кожна четверта технологія використовується 10 років і більше. Кількість винаходів у використовуваних технологіях за весь час упровадження становила 792 одиниці, у тому числі 66 – у звітному році.

Крім передових технологій, у 2014р. 333 підприємства також використовували об'єкти права інтелектуальної власності: 1808 винаходів, 17,8% яких створено за рахунок коштів державного бюджету, 2620 корисних моделей (32,6%), 558 промислових зразків (1,1%). Кількість авторів об'єктів права інтелектуальної власності на цих підприємствах становила 15680 осіб, з яких 17,5% становили жінки.

Із загальної кількості обстежених підприємств 100 використали 11121 раціоналізаторську пропозицію. Кількість авторів цих пропозицій становила 10625 осіб, 11,2% яких – жінки. У табл. 3 наведено дані щодо кількості використаних передових технологій за видами технологій та терміном упровадження.

Таблиця 3 – Кількість використаних передових технологій

	усього	до 1 року	Від 1 до 3 р	Від 4 до 5р.	10 і більше
Усього	17442	3566	4019	2585	4608
Проектування та інжиніринг	1911	127	462	368	494
Зв'язок та управління	4514	287	1060	943	1178
Виробнича та інформаційна система	383	28	112	57	87
Нанотехнології	51	2	17	2	19

Висновки з проведеного дослідження. З наведеного вище можна зробити наступні висновки, що інформатизація суспільства як закономірний, глобальний процес розвитку цивілізації стає передумовою формування інформаційного суспільства та розвинутого інформаційного ринку. На сучасному етапі фактором, що гарантує стабільну перевагу певної країни на світовому ринку, є володіння новітніми технологіями, тобто системою інноваційно-ресурсних процедур створення нових продуктів і процесів. Існують певні причини недостатньої ефективності для розвитку інформаційної економіки в Україні: неефективна структура економіки, наявність сильних інституційних обмежень для розвитку ринкових механізмів та ринкової поведінки суб'єктів інформаційних відносин, розвиток суперечливих тенденцій всередині самого процесу інформатизації, неефективність нормативно-правового регулювання інформаційної сфери внаслідок переважання неформальних механізмів взаємодії учасників інформаційного ринку та слабкості держави. Незважаючи на те, що за останні роки в Україні було прийнято ряд законодавчих актів, які певною мірою регулюють і відносини у сфері електронної комерції та електронного бізнесу, господарське законодавство в цій частині потребує подальшого удосконалення. В подальшому є доцільним впроваджувати ефективне використання інформаційних ресурсів в Україні з урахуванням як світового досвіду, так і особливостей соціально-економічної ситуації в країні, впровадження державних інструментів регулювання електронної комерції в Україні та з'ясування перспектив розвитку ринку електронної комерції України в контексті тенденцій глобалізації.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. James A. Tompkins, Jerry D. Smith. The Warehouse management handbook – Raleigh, N. C.: Tompkins Press, 1998. – 534 p.
2. Бондаренко О.А, Козьменко С.Н. Оптимизация инвестиционного обеспечения инноваций как средство стабилизации и роста экономики Украины. – Сумы: ИПП «Мрия-1» ЛТД Инициатива, 2010.- 85 с.
3. [Електронний ресурс] / Корінев В.Л. Проблеми економічної безпеки галузей вітчизняної економіки на сучасному етапі їх розвитку – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Dtr_ep/2012_4/.
4. [Електронний ресурс] / Офіційна сторінка Державного комітету статистики – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Рынок e-commerce в Украине [Электронный ресурс] / Кредитпромбанк. – Режим доступа: http://www.kreditprombank.com/upload/content/512/E-commerce_Market_in_Ukraine.pdf.
6. [Електронний ресурс] / Сайт асоціації "Ecommerce Europe". – Режим доступу: <http://www.ecommerce-europe.eu/home>.
7. [Електронний ресурс] / Сайт он-лайн видання ain.ua. – Режим доступу: <http://ain.ua/>.
8. Тардаскіна Т.М. Електронна комерція : навч. посіб. / Т.М. Тардаскіна, Є.М. Стрельчук, Ю.В. Терешко. – Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2011. – 244 с.
9. Machlup F. The Production and Distribution of Knowledge in the United States / F. Machlup. – NJ.: Princeton, 1962. – 283 p. 14. [Electronic source] / The Global Information Technology Report 2013. – Access mode to a resource: <http://www3.weforum.org/maintenance/public.htm>.

REFERENCES

1. James A. Tompkins, Jerry D. Smith. The Warehouse management handbook – Raleigh, N. C.: Tompkins Press, 1998. – 534 p.
2. Bondarenko O.A., Kozmenko S.N. Optimization of the investment funds Provision ynnovatsyy As stabilization and growth of the economy of Ukraine. – Sumi: IPP «Mrija-1» LTD The initiative, 2010.- 85 p.
3. [Electronic resource] / Korinev V.L. The problems of economic security sectors of the national economy at the present stage of development–Retrieved from: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Dtr_ep/2012_4/.

4. [Electronic resource] / Official website of the State committee of statistics – Retrieved from: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Marketplace e-commerce in Ukraine [Electronic resource] – Retrieved from: http://www.kreditprombank.com/upload/content/512/E-commerce_Market_in_Ukraine.pdf.
6. [Electronic resource] / Site Association "Ecommerce Europe". – Retrieved from: <http://www.ecommerce-europe.eu/home>.
7. [Electronic resource] / Site online edition ain.ua. – Retrieved from: <http://ain.ua/>.
8. Tardaskina T.M. E-commerce: Tutorial / T.M. Tardaskina, E.M. Strelchuk, U.B. Tereshko. – Odessa: OHAZ, 2011. – 244 p.
9. Machlup F. The Production and Distribution of Knowledge in the United States / F. Machlup. – NJ.: Princeton, 1962. – 283 p. 14. [Electronic source] / The Global Information Technology Report 2013. – Access mode to a resource: <http://www3.weforum.org/maintenance/public.htm>.

РЕФЕРАТ

Кривошеєва С.В. Сучасний стан інформаційної економіки в Україні / С.В. Кривошеєва, І.С. Клименко, О.М. Тарануха // Економіка та управління на транспорті. – К.: НТУ, 2015. – Вип. 2.

В статті розглянуто поняття інформаційної економіки. Визначено місце інформації та функціонування інформаційного ринку в умовах постіндустріальної економіки. Досліджується роль інформаційного забезпечення економічної сфери.

Об'єкт дослідження – інформаційний ринок

Мета дослідження – аналіз інформаційного ринку України в умовах прискорення інтеграційних процесів.

Методи дослідження – абстрагування, загальнонаукові емпіричні та теоретичні.

Сучасний етап розвитку економіки характеризується структурними змінами, що пов'язані з виникненням й активним просуванням на ринок певних форматів, які використовують прогресивні виробничі технології та сучасні інформаційні системи. інформатизація суспільства як закономірний, глобальний процес розвитку цивілізації стає передумовою формування інформаційного суспільства та розвинутого інформаційного ринку. На сучасному етапі фактором, що гарантує стабільну перевагу певної країни на світовому ринку, є володіння новітніми технологіями, тобто системою інноваційно-ресурсних процедур створення нових продуктів і процесів.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ІНФОРМАЦІЯ, ІНФОРМАЦІЙНА ЕКОНОМІКА, ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО, ГЛОБАЛІЗАЦІЯ, ЕЛЕКТРОНА КОМЕРЦІЯ, ЕЛЕКТРОННИЙ БІЗНЕС, ІНФОРМАЦІЙНИЙ РИНОК.

ABSTRACT

Kryvosheieva S.V., Klimenko I.S. Taranukha O.M. The present state of the information economy in Ukraine. Economics and management on transport. Kyiv. National Transport University. 2015. Vol. 2.

In the article the notion of the information economy. The place of information and operation information market in terms of post-industrial economy. The role of information support economic sphere.

Object of study - information market

The purpose of research - analysis of the information market of Ukraine in terms of accelerating the integration process.

Methods - abstraction, general empirical and theoretical.

The current stage of economic development characterized by structural changes associated with the emergence and active promotion of market-specific formats that use advanced production technologies and modern information systems. informatization of society as a natural, global process of civilization is a prerequisite of information society and developed information market. At present factor that guarantees stable advantage of a country in the global market is the possession of advanced technologies, ie innovative system resource procedures create new products and processes.

KEY WORDS: INFORMATION, INFORMATION ECONOMY, INFORMATION SOCIETY, GLOBALIZATION, E-COMMERCE, E-BUSINESS, INFORMATION MARKET.

РЕФЕРАТ

Кривошеєва С.В. Современное состояние информационной экономики в Украине / С.В. Кривошеєва, І.С. Клименко, Е.Н. Тарануха // Экономика и управление на транспорте. – К.: НТУ, 2015. – Вип. 2.

В статье рассмотрено понятие информационной экономики. Определено место информации и функционирования информационного рынка в условиях постиндустриальной экономики. Исследуется роль информационного обеспечения экономической сферы.

Объект исследования - информационный рынок

Цель исследования - анализ информационного рынка Украины в условиях ускорения интеграционных процессов.

Методы исследования - абстрагирование, общенаучные эмпирические и теоретические.

Современный этап развития экономики характеризуется структурными изменениями, которые связаны с возникновением и активным продвижением на рынок определенных форматов, которые используют прогрессивные производственные технологии и современные информационные системы. информатизация общества как закономерный, глобальный процесс развития цивилизации становится предпосылкой формирования информационного общества и развитого информационного рынка. На современном этапе фактором, гарантирует стабильную предпочтению определенной страны на мировом рынке, является владение новейшими технологиями, то есть системой инновационно-ресурсных процедур создания новых продуктов и процессов.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ИНФОРМАЦИЯ, ИНФОРМАЦИОННОЕ ЭКОНОМИКА, ИНФОРМАЦИОННОЕ ОБЩЕСТВО, ГЛОБАЛИЗАЦИЯ, ЭЛЕКТРОННАЯ КОММЕРЦИЯ, ЭЛЕКТРОННЫЙ БИЗНЕС, ИНФОРМАЦИОННЫЙ РЫНОК.

АВТОРИ:

Кривошеєва Світлана Вікторівна, Національний транспортний університет, старший викладач кафедри «Економіка», e-mail: svetlana2503v@gmail.com, тел. +380442803016, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1, к. 313.

Клименко Ірина Станіславівна, кандидат технічних наук, Національний транспортний університет, доцент кафедри «Економіка», e-mail: ira.kklimenko@gmail.com, тел. +380442803016, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1, к. 314.

Тарануха Олена Миколаївна, кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, доцент кафедри «Економіка», e-mail: e.taranukha@ukr.net, тел. +380442803016, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1, к. 314.

AUTHOR:

Kryvosheieva S.V., National Transport University, senior lecturer, department of Economics, e-mail: svetlana2503v@gmail.com, tel. +380442803016, Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str., 1, of. 313.

Klimenko I.S., Ph.D., National Transport University, associate professor, department of Economics, e-mail: ira.kklimenko@gmail.com, tel. +380442803016, Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str., 1, of. 314.

Taranukha O.M., Ph.D., National Transport University, associate professor, department of Economics, e-mail: e.taranukha@ukr.net, tel. +380442803016, Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str., 1, of. 314.

АВТОРЫ:

Кривошеєва Светлана Викторовна, Национальный транспортный университет, старший преподаватель кафедры «Экономика», e-mail: svetlana2503v@gmail.com, тел. +380442803016, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова, 1, к. 313.

Клименко Ирина Станиславовна, кандидат технических наук, Национальный транспортный университет, доцент кафедры «Экономика», e-mail: ira.kklimenko@gmail.com, тел. +380442803016, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова, 1, к. 314.

Тарануха Елена Николаевна, кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, доцент кафедры «Экономика», e-mail: e.taranukha@ukr.net, тел. +380442803016, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова, 1, к. 314.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Бондаренко Є.В., доктор економічних наук, професор, президент Української академії інвестицій в науку і будівництво, Київ, Україна.

Бакуліч О.О., кандидат технічних наук, професор, Національний транспортний університет, декан факультету економіки, менеджменту і права, Київ, Україна.

REVIEWERS:

Bondarenko Ye.V., Ph.D., Economics (Dr.), professor, President of Ukrainian Academy of investment in science and construction, Kyiv, Ukraine.

Bakulich O.O., Ph.D. (engineering), professor, National Transport University, dean of the faculty Economics, Management and Law, Kyiv, Ukraine.